

32 Lloses

32.6 Llosa. Circular. Sobre suports. Línies de trencament

Aquesta aplicació estudia les lloses circulars de radi R , sotmeses a una càrrega uniformement repartida q (fig. 32.13). La llosa s'entrega a una sèrie de suports equidistants i que es troben en el seu perímetre exterior. El nombre de suports n varia de 3 a 10 i es poden assimilar a simples recolzaments, és a dir, que no provoquen moments negatius a la llosa. Els suports formen sectors circulars en què l'angle α d'obertura depèn d' n , variant de 36 a 120° . Atès que el sector és l'element de càlcul principal, es dona la seva àrea i la posició g del seu centroide xg amb referència al centre del cercle.

A l'aplicació 32.2 s'indicava el procés a realitzar per al càlcul d'una llosa en forma de quadrilàter, és a dir, de forma general, pel mètode de les línies de trencament. Aquí no es repeteix aquest procés, sinó que s'utilitzen directament les fórmules que es troben en el llibre '*Hormigón armado*', de *P. Jiménez Montoya, A. García Meseguer i F. Morán Cabré, 13ª edición*, editat a Barcelona el 1991 per Editorial Gustavo Gili SA.

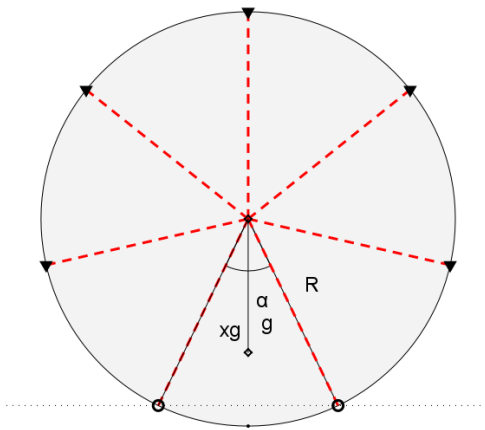

Fig. 32.13

L'aplicació dona el màxim moment flector positiu M . Malgrat que el càlcul de les línies de trencament implica un tractament plàstic del material constituent de la llosa, el moment trobat és el de servei. Per metre d'amplada. No es calculen les deformacions.